

شخص پطرس

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: لوقا باب ۵ آیات ۱ تا ۱۱؛ متی باب ۱۶ آیات ۱۳ تا ۱۷؛ متی باب ۱۴ آیات ۲۲ تا ۳۳؛ لوقا باب ۲۲ آیات ۳۱ تا ۳۳ و ۵۴ تا ۶۲؛ غلاطیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۱۴.

آیه حفظی: «لیکن چون باد را شدید دید، ترسان گشت و مشرف به غرق شده، فریاد برآورده، گفت: خداوندا، مرا دریاب. عیسی بی درنگ دست آورده، او را بگرفت و گفت: ای کم ایمان، چرا شک آوردی؟» (متی باب ۱۴ آیات ۳۰ و ۳۱).

پطرس نویسنده دو کتاب می باشد (اول و دوم پطرس) که نام او را حمل میکنند. او یکی از نخستین پیروان عیسی بود؛ او در طول خدمت عیسی در زمین با او ماند؛ و او یکی از نخستین شاگردانی بود که مقبره خالی را دید. از این رو پطرس از تجربه ای غنی برخوردار بود که با الهام گرفتن از روح القدس توانست این نامه های قدرتمند را بنویسد. «زیرا که در پی افسانه های جعلی نرفتیم، چون از قوت و آمدن خداوند ما عیسی مسیح شما را اعلام دادیم، بلکه کربیایی او را دیده بودیم» (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۶).

پطرس اغلب در انجیل ظاهر می شود و پیروزی ها و شکست هایش آشکار می شود. او در میان حواریون و عیسی همیشه نقش روابط عمومی را ایفا میکرد. پطرس پس از رستاخیز و معراج عیسی، به یکی از برجسته ترین رهبران کلیسای اولیه تبدیل شد. کتاب اعمال رسولان و غلاطیان درباره او سخن میمان می آورد.

مهم تر از همه چیز اینکه پطرس می دانست که خطا، آمرزش و در ایمان گام برداشتن و فروتنی چه معنایی داشت. او با تجربه ای که از فیض خدا بدست آورده بود، با آوایی مقتدرانه، همه ما را نیز که به همان فیض نیازمندیم صدا میزند.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱ آوریل آماده شوید.

از من دور شو!

هنگامی پطرس را برای نخستین بار ملاقات می کنیم که در دریای جلیل مشغول ماهیگیری است (متی باب ۴ آیه ۱۸، مرقس باب ۱ آیه ۱۶ و لوقا باب ۵ آیات ۱ تا ۱۱). او تمام شب مشغول بود بدون اینکه حتی یک ماهی بگیرد. اما سپس او و همراهانش از فرمان عیسی اطاعت کرده تا به دریاچه باز گشته و بار دیگر تلاش نمایند. قریب به یقین پطرس و ماهیگیران دیگر، می بایست آنچنان از صید آن مقدار زیاد ماهی متحیر شده باشند چرا که چیزی نمانده بود که قایقشان غرق شود. پس از این معجزه چه چیزی ممکن است به ذهن ایشان خطور کرده باشد؟

آیات ۱ تا ۹ باب ۵ لوقا را بخوانید. سخنان پطرس به عیسی در آیه ۸ باب ۵ لوقا چه چیزی درباره پطرس به ما می گوید؟ یعنی، آن‌ها چه نگرشی درباره جایگاه روحانی او به ما می دهند؟

پطرس احتمالاً باید از آنچه که از عیسی می دانست تحت تاثیر قرار گرفته باشد. حتی پیش از این معجزه هنگامی که عیسی به آن گروه فرمود که تورهایشان را به آب بیندازند، گر چه برای پطرس قابل درک نبود و تردید داشت چرا که آن‌ها با تلاش زیاد نتوانسته بودند چیزی صید کنند، با این وجود گفت: «به حکم تو، دام را خواهیم انداخت.» به نظر می رسد که پطرس تا آن زمان می بایست به معرفت عیسی دست یافته باشد و این آگاهی درونی او را به اطاعت واداشت. در حقیقت، شواهد حاکی از این موضوع هستند که پطرس پیش از این واقعه مدتی با عیسی بوده است.

شاید یک کلید راهنما در آیه ۳ باب ۵ لوقا وجود دارد که درباره آنچه که پیش از معجزه ماهی رخ داد، سخن می‌آورد. «پس به یکی از آن دو زورق که مال شمعون بود سوار شده، از او درخواست نمود که از خشکی اندکی دور ببرد. پس در زورق نشست، مردم را تعلیم می‌داد.» شاید کلام عیسی در اینجا چیزی بود که ابتدا پطرس را عمیقاً تحت تأثیر قرار داده بود. با این وجود پس از معجزه، پطرس چیزی بیشتر در باره عیسی احساس نمود، چیزی مقدس در مقایسه با گناهکار بودن خود. درک پطرس از گناهکاری اش و تمایل او به اعتراف به آن در ملاء عام نشان می دهد که او تا چه حد نسبت به خداوند رو راست و صریح بود. جای تردید نیست که او برای کار خداوند فرا خوانده شده بود! پطرس علیرغم اشتباهاتش که بسیار بودند، مردی روحانی بود که برای پیروی از خداوند همیشه آمادگی داشت صرفنظر از اینکه چه بهای گزافی ممکن است برایش داشته باشد.

آیه ۱۱ باب ۵ لوقا را بخوانید. اصل بسیار مهم در اینجا چیست؟ این آیه درباره نوع تعهدی که عیسی می طلبد، چه چیزی به ما می گوید؟ همچنین اینکه این ماهیگیران هنگامی که تورهایشان پر شد، حاضر به رها نمودن همه چیز بودند، چه چیزی باید به ما بگوید؟

۲۷ مارس

دوشنبه

اعتراف به مسیح

یکی از پر شکوه ترین لحظات داستان عیسی در گفتگو با پطرس متجلی گردید. عیسی با بعضی از کاتبان و فریسی ها درگیر بود که او را به چالش کشیده بودند تا نشانه ای به آنها بدهد که هویت او را ثابت بکند (متی باب ۱۶ آیات ۱ تا ۴ را ببینید). سپس عیسی تنها با حواریونش درباره دو معجزه ای که انجام داده بود صحبت میکرد که در آن دو بار هزاران نفر را تنها با مقدار کمی نان و ماهی اطعام کرده بود. او همه این کارها را انجام داده بود به این دلیل که به حواریون درباره «خمیرمایه فریسیان و صدوقیان» هشدار دهد (متی باب ۱۶ آیه ۱۱).

آیات ۱۳ تا ۱۷ باب ۱۶ متی را بخوانید. در اینجا چه اتفاقی رخ می دهد؟ اهمیت و برجستگی سخن پطرس به عیسی در چیست؟

پطرس در اینجا شجاعانه از ایمان خود به عیسی سخن گفت. و از آیه ۲۰ باب ۱۶ متی مشخص است که اعترافش به مسیح به عنوان مسیح موعود با دیگران نیز یکسان بود. این مطلب قرار بود نقطه عطفی در کهنات عیسی باشد حتی با وجود اینکه حواریون از جمله پطرس چیزهای بسیار زیادی باید می آموختند.

«حواریون همچنان انتظار داشتند که مسیح به عنوان پادشاهی موقتی حکومت کند. اگر چه عیسی برای مدت زمان طولانی برنامه خویش را پنهان داشته بود، آنها بر این باور بودند که او همیشه در فقر و گمنامی باقی خواهد ماند؛ و زمان بر پای ملکوت وی نزدیک بود. اینکه تنفر کاهنان و عالمان یهودی هرگز بر طرف نخواهد شد و اینکه مسیح توسط امت خویش انکار خواهد شد، و به عنوان یک فریب دهنده محکوم خواهد شد و به عنوان یک تبهکار به صلیب کشیده خواهد شد - فکری بود که حواریون هرگز در ذهن خود نداشتند.» - الن جی. وایت، برگرفته از کتاب آرزوی اعصار صفحه ۴۱۵. Ellen

G. White, The Desire of Ages, p. 415

به محض اینکه حواریون عیسی او را به عنوان مسیح موعود تشخیص دادند، او شروع به تعلیم دادن ایشان نمود که او باید رنج کشیده و بمیرد (متی باب ۱۶ آیات ۲۱ تا ۲۳ را ببینید)، مفهومی که پطرس نمی توانست بپذیرد. پطرس تا جایی پیش میرود که عیسی را عتاب میکند. سپس عیسی رو به پطرس کرده و می فرماید «دور شو، ای شیطان» (متی باب ۱۶ آیه ۲۳). این تند ترین حرفی است که عیسی در طول رسالت خویش به کسی گفت؛ با این وجود، این برای خیریت پطرس بود. سخنان پطرس تمایلات و دیدگاه خودخواهانه او درباره آنچه که به آن اشتیاق داشت را منعکس مینمود. عیسی می بایست او را در آن مکان و زمان در مسیر خود متوقف کند (و اگر چه عیسی در واقع با شیطان سخن می گفت، پطرس متوجه پیام او شد). پطرس باید می آموخت که خدمت کردن، رنج و ملالت به همراه دارد. از اینرو در نوشته های بعدی او مشخص است که او این درس را آموخته بود (اول پطرس باب ۴ آیه ۱۲ را ببینید).

هر چند وقت یکبار تمایلات شخصیتان با آنچه که می دانید خدا می خواهد تا شما انجام بدهید، در تضاد هستند؟ شما چگونه تصمیم می گیرید که در این مواقع چه کاری انجام بدهید؟

۲۸ مارس

سه شنبه

راه رفتن بر روی آب

حواریون در مدت زمانی که با عیسی بودند، چیزهای شگفت انگیز بسیاری دیدند اگر چه تعداد کمی از آنها میتوانند با وقایع توصیف شده در متی باب ۱۴ آیات ۱۳ تا ۳۳، مرقس باب ۶ آیات ۳۰ تا ۵۲ و یوحنا باب ۶ آیات ۱ تا ۲۱ مقایسه شوند. عیسی از پنج قرص کوچک نان و دو ماهی برای غذا دادن به بیش از پنج هزار نفر استفاده نمود. بار دیگر، پس از دیدن چیزی مانند این، چه فکری به ذهنشان می توانست خطور کرده باشد؟

آیات ۲۲ تا ۳۳ باب ۱۴ متی را بخوانید. از این داستان برای همگامی با خداوند چه درسی می آموزیم؟

با اطعام جماعت زیاد مردم، این مردان قدرت عیسی را به شیوه ای شگفت انگیز مشاهده نمودند. او حقیقتاً بر جهان طبیعی کنترل و تسلط داشت. این موضوع باید چیزی بوده باشد که به پطرس در بیان درخواست شجاعانه و یا حتی جسورانه اش کمک کرده

باشد: «ای خداوند اگر تو هستی به من دستور بده تا من هم بر روی آب نزد تو بیایم» (متی باب ۱۴ آیه ۲۸). چه ابرازی از ایمان!

عیسی سپس این ایمان را تصدیق نمود و به پطرس فرمود که بیاید، که او چنین نمود و این بیانی دیگر از ایمان پطرس می باشد. راه رفتن بر روی آب در زمانی که آرام بود یک چیز بود اما پطرس این کار را در میان طوفان انجام داد.

درس کلی این داستان مربوط به چشم پوشی از عیسی می باشد. اما چیز بیشتری وجود دارد. پطرس مطمئناً به عیسی اطمینان داشت و گرنه هرگز این تقاضا را نمی کرد و بر اساس آن رفتار نمی نمود. با این وجود، هنگامی که او عمل نمود، ترس بر وجودش رخنه کرد و آن ترس او را در آب فرو برد.

چرا؟ آیا عیسی نمی توانست علی رغم ترس پطرس او را شناور نگه دارد؟ با اینحال عیسی اجازه داد که پطرس به مرحله ای برسد که کار دیگری از دستش بر نیاید جز اینکه فریاد بزند «خداوندا، نجاتم بده!» (متی باب ۱۴ آیه ۳۰). عیسی سپس دست خود را دراز نمود و کاری را که پطرس تقاضا نموده بود انجام داد. این واقعیت که «عیسی بی درنگ دست آورده، او را بگرفت» (متی باب ۱۴ آیه ۳۱)، هنگامی که عیسی می توانست به سادگی بدون تماس فیزیکی او را شناور نگه دارد، مطمئناً به پطرس کمک نمود که درک کند تا چه میزان باید می آموخت که به عیسی تکیه کند.

ما می توانیم با ایمانی بزرگ شروع کنیم و به قدرت خداوندمان اطمینان نماییم اما زمانی که شرایط رعب آور می شود، لازم است کلام عیسی به پطرس را بیاد بیاوریم: «ای کم ایمان، چرا شک آوردی؟» (متی باب ۴۱ آیه ۱۳).

۲۹ مارس

چهارشنبه

انکار نمودن خداوندش

لوقا باب ۲۲ آیات ۳۱ تا ۳۴ و آیات ۵۴ تا ۶۲ را بخوانید. ما از شکست های پطرس چه درس هایی می توانیم بیاموزیم؟

پطرس نیات خوبی داشت و در واقع او بیش از سایر حواریون از خود شجاعت نشان داد. او در واقع از عیسی تبعیت کرد تا بیابد که چه اتفاقی برای عیسی خواهد افتاد. اما او با انجام این کار تصمیم گرفت هویت واقعی خود را مخفی کند. این عدول و ظن، این انحراف از مسیر راست و درست، او را به بیراهه ای برد که خداوند خویش را سه بار انکار

کند ، دقیقا همانگونه که عیسی به او خبر داده بود. داستان غم انگیز پطرس در اینجا بسیار آموزنده است از آنجا که نشان میدهد که ضعف و عدول چه نتیجه ای در بر خواهد داشت.

همان گونه که می دانیم، تاریخ مسیحیت هنگامی که مسیحیان نسبت به حقایق مهم و اساسی عدول نمودند با پیامدهای وحشتناکی لکه دار شد. اگر چه زندگی اغلب با سازش و عدول و تسلیم سر و کار دارد و زمانهایی باید تمایل به بده بستان داشته باشیم ولی در حقایق بنیادین و مهم باید استوار بایستیم و از حق دفاع کنیم. بعنوان امت خدا باید بیاموزیم که نسبت به چه چیزهایی تحت هر شرایطی نباید هرگز عدول کنیم. (برای مثال مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲ را ببینید).

بر اساس گفته خانم الن جی. وایت، ضعف و عدول و شکست پطرس در جتسیمانی آغاز شد زمانی که به جای دعا کردن خوابید و از این رو از نظر روحانی در آنچه که پیش رو بود آمادگی نداشت. او نوشت «پطرس در دعا وفادار بود، او خداوند خود را انکار نمی

کرد.» - بر گرفته از کتاب آرزوی اعصار صفحه. The Desire of Ages, p. 714
آری، پطرس به طرز بدی شکست خورد. اما علی رغم بزرگ بودن شکستش، فیض خدا حتی از آن بزرگتر بود. «لکن جایی که گناه زیاده گشت، فیض بی نهایت افزون گردید» (رومیان باب ۵ آیه ۲۰). این آمرزش عیسی بود که پطرس را به یکی از رهبران اصلی کلیسای مسیحی اولیه تبدیل نمود. این برای همه ما درسی قدرتمند درباره حقیقت فیض خدا می باشد. درسی برای همه ما که علی رغم شکست هایمان، باید در ایمان به پیش رویم! آری، پطرس می دانست که بخشیده شدن به چه معناست. او از ابتدا می دانست که انجیل در مورد چه بود زیرا او نه تنها واقعیت انسانیت گناهکارش را بلکه بزرگی و عمق محبت و فیض خدا نسبت به گناهکاران را نیز تجربه کرده بود.

پطرس باعث نومیدی عیسی شد ولی عیسی او را بخشید. ما نیز چگونه میتوانیم بیاموزیم تا دیگران را که همانند پطرس باعث نومیدی ما میشوند ببخشیم؟

۳۰ مارس

پنجشنبه

پطرس به عنوان رهبر کلیسا

در خلال رسالت عیسی ، پطرس اغلب نقش هدایت کننده دوازده حواری را ایفا مینمود. او عموماً سخنگوی ایشان بود. هنگامی که متی حواریون را فهرست وار نام می برد، می گوید «اول ... پطرس» (متی باب ۱۰ آیه ۲). پطرس همچنین نقشی برجسته در کلیسای اولیه بر عهده داشت. این پطرس بود که در تعیین نمودن یک شاگرد برای جایگزینی یهودای اسخریوطی که به عیسی خیانت کرده بود، پیش قدم شد (اعمال رسولان باب

۱ آیات ۱۵ تا ۲۵). در روز پنطیکاست این پطرس بود که برای انبوه جمعیت توضیح داد که آن‌ها وعده عطای روح القدس را می‌بینند که توسط خدا به قومش بخشیده شده بود (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۱۴ تا ۳۶). این پطرس بود که هنگامی که به دلیل صحبت کردن درباره رستاخیز مردگان دستگیر شد، با کاهن اعظم و جمع رهبران یهودی صحبت نمود (اعمال رسولان باب ۴ آیات ۱ تا ۱۲). پطرس کسی بود که به نزد گرنلیوس، نخستین غیر یهودی که به عنوان پیرو عیسی پذیرفته شد، هدایت شد (اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۱ تا ۴۸). این پطرس بود که پولس زمانی که برای نخستین بار پس از ایمان آوردنش به اورشلیم آمد، به مدت پانزده روز با او ملاقات نمود (غلاطیان باب ۱ آیه ۱۸). در واقع، پولس با توصیف حلقه پیروان عیسی در آن زمان در اورشلیم، سه ستون کلیسا را مشخص می‌کند: پطرس، یعقوب برادر عیسی و یوحنا شاگرد محبوب (غلاطیان باب ۲ آیه ۹).

غلاطیان باب ۱ آیات ۱۸ و ۱۹، باب ۲ آیه ۹ و آیات ۱۱ تا ۱۴ را بخوانید. این آیات در مورد پطرس حتی زمانی که بسیار برجسته در کلیسای اولیه فعالیت می‌نمود، چه چیزی به ما می‌گویند؟

پطرس حتی به عنوان رهبر کلیسا، حتی به عنوان فردی که به وضوح توسط خداوند فراخوانده شده بود (عیسی به پطرس فرمود «گوسفندان مرا خوراک بده» [یوحنا باب ۲۱ آیه ۱۷])، حتی به عنوان کسی که رؤیای مربوط به «حرام یا نجس نخواندن هیچکس» را دریافت نمود (اعمال رسولان باب ۱۰ آیه ۲۸)، به این اهمیت واقف بود که همچنان نیاز دارد تا رشد کند. در روزهای نخستین کلیسا، تقریباً همه مسیحیان یهودی بودند، که بسیاری از ایشان «در شریعت غیور» بودند (اعمال رسولان باب ۲۱ آیه ۲۰). در تفسیر آن‌ها از احکام، غذا خوردن با غیر یهودیان مشکل‌دار بود زیرا غیر یهودیان نا پاک و نجس در نظر گرفته می‌شدند. هنگامی که بعضی از یهودیان مسیحی از نزد یعقوب در اورشلیم بازگشتند، پطرس برای غذا خوردن با غیر یهودیان در انطاکیه توقف نمود. از نظر پولس چنین رفتاری حمله به خود انجیل بود. او اعمال پطرس را ریاکاری صریح می‌دانست و از به چالش کشیدن او در این زمینه هراسی نداشت. در حقیقت، از این فرصت برای بیان تعلیم کلیدی ایمان مسیحی استفاده نمود: عدالت تنها از طریق ایمان حاصل می‌شود (غلاطیان باب ۲ آیات ۱۴ تا ۱۶ را ببینید).

پطرس اگر چه توسط خدا فرا خوانده شده بود، اما نقاط ضعفی داشت که باید اصلاح می‌نمود. وقتی که دیگران بدنبال اشاره به «نقاط ضعف» ما هستند، چگونه پاسخ می‌دهیم؟

تفکری فراتر: صفحات ۲۴۴-۲۵۱ فصل «فراخوانده شدن از دریا» و «شبی در کنار دریاچه» از کتاب آرزوی اعصار را مطالعه کنید.

از زمانی که در ابتدا پطرس پذیرفت که گناهکار است تا بیان بی باکانه او در باره عیسی که «تویی مسیح، پسر خدای زنده» (متی باب ۱۶ آیه ۱۶) و تا انکار وحشتناک خداوندش و حتی تا پیروزی‌ها و شکست‌هایش به عنوان یک رهبر در کلیسا، او بطور حتم نقشی کلیدی داشته است. از این رو، او تحت الهام بی‌عیب و نقص روح‌القدس، توانست نوشته‌هایش را نه تنها با علم الهی بلکه از تجربه عملی خویش به رشته تحریر در آورد. او نه تنها فیض نجات دهنده مسیح را می‌شناخت، بلکه از فیض تبدیل‌کننده او هم آگاهی داشت: «پطرس، پیش از سقوط بزرگ، همیشه جسور و خودکامه بود و با هر انگیزه‌ای بطور ناگهانی و از روی نابخردی سخن می‌گفت. او همیشه فکرمیکرد که باید دیگران را اصلاح کند و بدون تعمق و درکی روشن از خود و از آنچه که باید بگوید ابراز عقیده میکرد. اما پطرس متحول شده بود و پطرس متحول شده با پطرس بی‌پروا و بی احتیاط تفاوت داشت. در حالی که او شور گذشته‌اش را حفظ نمود، فیض مسیح اشتیاق او را تنظیم نمود. او به جای اینکه بی‌پروا، به خود متکی و خودستا باشد، آرام، خونسرد و تعلیم پذیر بود. او سپس توانست به بره‌ها و گوسفندان گله مسیح، خوراک بدهد.» - الن جی. وایت، شهادتهایی برای کلیسا جلد پنجم صفحات ۳۳۴ و ۳۳۵.

Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 334, 335

چه کسی در میان ما تا حدی مانند پطرس است؟ چه کسی زمان‌هایی، برای ایمانش شجاعانه ایستادگی نکرده است؟ و چه کسی زمان‌هایی در این کار عاجزانه شکست نخورده است؟

سوالاتی برای بحث

۱. اینکه پطرس حتی پس از چنین انکار شرم‌آورانه عیسی، همچنان نقش مهم و اساسی نه تنها در کلیسای اولیه بلکه در ایمان مسیحی ایفا نمود، درباره فیض خدا چه چیزی به ما می‌گوید؟ (گذشته از هر چیز، او بخشی از عهد جدید را نوشت). ما از احوال او چه درس‌هایی درباره نحوه برخورد با کسانی که در مسیرشان در برابر خداوند ناموفق ماندند، می‌توانیم بیاموزیم؟
۲. در کلاس درباره خطرات عدول از اصول حقیقت برای کلیسا بیشتر بحث کنید. چگونه می‌توانیم بدانیم که از چه چیزهایی میتوانیم کوتاه بیاییم و در مورد چه چیزهایی نمی‌توانیم کوتاه بیاییم؟ در تاریخ کلیسا از ضعف و عدول که به فاجعه ختم شده است چه نمونه‌هایی می‌توانیم بیابیم؟ چه درس‌هایی از این وقایع می‌توانیم بیاموزیم؟
۳. پطرس بعضی از درس‌ها را به روشی دشوار آموخت. با دیدن اشتباهات او، ما چگونه می‌توانیم درس‌هایی که لازم است را به شیوه‌ای آسان‌تر از پطرس بیاموزیم؟